

ESCENA XVI.

Dits y PAU.

- (*Pau surt de la casa menjant ab un plat de terrisa.*)
- PAU. Un plat de fasols.
LLUCH. (Aquest ximple pot servirme.)
¡Ola, Pau! ¿Hi ha gana?
PAU. No,
menjo per tréurem un susto
que m' han dat ara fa poch.
Passa correns, 'm fa càurer... (*Menjant.*)
LLUCH. Si 'm fessis un favor.
PAU. Prou.
¡Ey! Vull dir si no haig de còrrer.
LLUCH. Res d' axó y tèns un duro.
PAU. ¡Dèu n' hi dò! Parléu.
LLUCH. Escòlta.
Dexa 'l plat.
PAU. ¡Ah, no, axó no!
LLUCH. L' Andrèu ha dat á la Rosa
un vano, lo mès hermòs,
ab una capsa daurada...
PAU. (Són molt bons aquets fasols.)
(*Sens' escoltarlo.*)
LLUCH. Jo voldria, á la qu' estimo,
darn'hi un altre d' igual.
PAU. ¡Cóm!
LLUCH. Ab axó, si tu poguessis
péndrerli... re... un quart tant sols,
me 'l dexavas, callant sempre,
jo te 'l tornava dins poch,
guanyavas un duro...
PAU. (*Parant la mà.*) Vinga...
LLUCH. Y ningú sabria axó.
PAU. Si jo no sè 'hont es lo vano.
LLUCH. Búscal'.
PAU. ¡Oh! 'm feu ríurer vos...
No sè com ferho...
LLUCH. Al seu quart.
tal vegada...
PAU. No ho vull, no.
LLUCH. (¡No serveix per re aquet bestia!)
Ne compraré un de nou
en quan vaji á Barcelona.
PAU. Y es clar home... axó es axó.
LLUCH. Si no que volia véure'l
per comprar'n un de millor.
Adèu, Pau.
PAU. Adèu siau, Lluch.

